

Ministerstvo kultury České republiky

Maltézské nám. 471/1
118 11 Praha 1 - Malá Strana

Zveřejněno dne:

Sejmuto dne:

Č. j.: MK 79349/2017 OPP

(Návrh)

Opatření obecné povahy č. .../2018, o prohlášení území s historickým prostředím obce Uhřetice za památkovou zónu a určení podmínek její ochrany

Ministerstvo kultury, jako příslušný správní orgán, podle § 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., a § 171 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), vydává opatření obecné povahy, kterým

prohlašuje

**část území s historickým prostředím obce Uhřetice (ZSJ 173380), k. ú. Uhřetice (ZSJ 773387), okres Přerov, kraj Olomoucký
za památkovou zónu.**

- Článek 1 -

Předmět ochrany

Předmětem ochrany v památkové zóně jsou kulturní hodnoty zejména architektonické, urbanistické, archeologické, historické, umělecké, estetické a krajinné, které mají hmotnou podstatu, dokládají urbanistický, stavebně historický a kulturní vývoj sídla a vytvářejí jeho prostředí.

- Článek 2 -

Podmínky ochrany

K zajištění památkové ochrany památkové zóny, jejích kulturních hodnot a prostředí tvořeného stavbami, architektonickými soubory, nemovitými kulturními památkami, jednotlivými objekty, uspořádáním pozemků, pozemními komunikacemi, veřejnými prostranstvími, vodními plochami, vodními toky a trvalými porosty se stanovují tyto podmínky ochrany:

- a) při umístění staveb a zařízení a terénních úpravách musí být respektováno prostorové a funkční uspořádání území a jeho dochovaná urbanistická skladba, včetně určujících panoramatických hodnot při pořizování plánovací dokumentace
- b) pozemky a stavby musí být využívány v souladu s jejich kulturními hodnotami a musí být respektovány jejich kapacitní a technické možnosti,
- c) úpravy pozemků, staveb a jejich součástí, zařízení, veřejných prostranství, objektů a dřevin musí směřovat k zachování kulturních hodnot památkové zóny a jejího prostředí,
- d) při umístění stavby a zařízení a změně stavby musí záměr respektovat prostorové uspořádání dotčených nemovitostí a jejich kulturní hodnoty a jeho realizaci nesmí dojít k negativním změnám estetickým, technickým a funkčním.

- Článek 3 -

Vymezení hranice památkové zóny

obec Uhřetice (ZSJ 173380), k. ú. Uhřetice (ZSJ 773387), okres Přerov, kraj Olomoucký

Hranice navrhované VPZ začíná v S části obce na severním výběžku u p. p. č. 65/3 a vede jihovýchodním, resp. východním směrem podél p. p. č. 65/3, 96/1, 99/3, 98, obíhá p. p. č. 102/2, 103/7, 103/8, 214/17, 214/2, 209/2, 206/2, 205/1, 205/2, 200/2, 201, 202/2, 1178/2. V severním výběžku p. p. č. 248 se láme a dále sleduje východní hranici p. p. č. 248, 249, 252, 253, 256, 257, 260, 261, 264, 265 a 268. Dále hranice přetíná p. p. č. 190 na východní výběžek p. p. č. 562/1 a dále pokračuje po východní hranici p. p. č. 562/1, 269/1, 269/2, 277, 283/3, 283/6, 278/1, 278/2, 283/2, 284, 288/1, 288/3, 288/2, 289/1, 292, 293/2, 294/2, 295, 298, 299/5, 299/1, 299/8, 299/6, 1122/3 a 1122/4. Zde se hranice zóny lomí na západ a vede podél jižní hranice p. p. č. 1122/4 a 562/2, zde se lomí a sleduje západní hranici p. p. č. 562/2, kolmo přechází tento pozemek k jižnímu cípu p. p. č. 367/1. Sleduje západní hranici p. p. č. 367/1, 368/3 a 370 až ke spojnici p. p. č. 370 a 369. Zde přechází p. p. č. 562/1 k jihovýchodnímu cípu p. p. č. 371/4 a pokračuje na sever po západní hranici p. p. č. 562/1 až ke spojnici s p. p. č. 65/5. Východním směrem obíhá p. p. č. 65/5 a 65/3 a vrací se k výchozímu bodu.

(Zpracováno podle právního stavu ke dni 14. 12. 2017)

- Článek 4 -

Účinnost

Toto opatření obecné povahy nabývá účinnosti v souladu s ustanovením §173 odst. 1 právního řádu patnáctým dnem ode dne jeho zveřejnění.

- Článek 5 -

Poučení

Do opatření obecné povahy a jeho odůvodnění může podle § 173 odst. 1 správního řádu každý nahlédnout u správního orgánu, který opatření obecné povahy vydal. Proti prohlášení památkové zóny vydanému formou opatření obecné povahy nelze podle § 173 odst. 2 správního řádu, podat opravný prostředek.

Odůvodnění

Ustanovení § 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen zákon č. 20/1987 Sb.) umožňuje sídelní útvar nebo jeho část, která vykazuje

významné kulturní hodnoty, prohlásit za památkovou zónu. Pro prohlášení památkové zóny je podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., určující charakteristika významných kulturních hodnot území, vymezení hranice památkové zóny, popis předmětu ochrany, stanovení podmínek pro stavební a další činnosti směřující k ochraně území a zvýšení kvality životního prostředí.

Opatření obecné povahy je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, s Listinou základních práv a svobod a s Ústavou České republiky, respektuje obecné zásady ústavního pořádku České republiky a opatření obsažená v tomto opatření obecné povahy neporušují ústavní principy rovnosti v právech a zákazu retroaktivity.

Prohlášení památkové zóny formou opatření obecné povahy na rozdíl od dosavadní aplikační praxe vychází z doporučení pracovní komise Legislativní rady vlády – komise pro správní právo k návrhu vyhlášky o prohlášení území vybraných částí krajinných celků za památkové zóny. Pracovní komise ve svém vyjádření vychází z toho, že podle § 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., může Ministerstvo kultury po projednání s krajským úřadem prohlásit území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty, za památkovou zónu a určit podmínky její ochrany, ale ustanovení výslovně neuvádí formu vyhlášky ministerstva ve smyslu čl. 79 odst. 3 Ústavy ČR. Výslovné zmocnění k vydání vyhlášky pak neobsahuje ani § 45 uvedeného zákona, a proto ji nelze vydat. Vzhledem k tomu, že prohlášení území za památkovou zónu svou povahou a obsahem po materiální stránce není podle názoru komise právním předpisem, ale spíše opatřením obecné povahy, neboť jde o správní akt s konkrétně vymezeným předmětem a obecně určeným okruhem adresátů, doporučuje tato komise vyhlásit památkovou zónu formou opatření obecné povahy podle části šesté správního řádu. Ministerstvo kultury pravomoc k vyhlášení památkových zón má a k vydání opatření obecné povahy se na rozdíl od vyhlášky podle ustálené soudní judikatury výslovné zákonné zmocnění nevyžaduje, postačuje pravomoc vydat závazný správní akt, který není ani právním předpisem ani rozhodnutím ve správním řízení. K dané problematice se pak vztahuje zejména náleží ÚS sp. zn. Pl. ÚS 14/07 ze dne 19. 11. 2008, který se přiklonil k materiálnímu pojetí institutu opatření obecné povahy, tzn., že není nezbytné výslovné zákonné zmocnění k vydání opatření obecné povahy, postačuje naplnění pojmových znaků (konkrétnost předmětu a obecnost adresátů) a pravomoc příslušného orgánu.

Opatření obecné povahy není v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodních smluv ani obecně uznávaných zásad mezinárodního práva. Konkrétně se to týká mezinárodních smluv, ke kterým Česká republika přistoupila, jako je například Úmluva o architektonickém dědictví Evropy (publikovaná pod č. 73/2000 Sb. m. s.), Úmluva o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví (publikovaná pod č. 159/1991 Sb. m. s.) a Evropská úmluva o krajině (publikovaná pod č. 13/2005 Sb. m. s.). Pro prohlašování památkových zón nejsou v rámci Evropské unie stanovena jednotná pravidla, právní úprava je plně ponechána na pravomoci členských států.

Na území památkové zóny nebyla až dosud uplatňována plošná regulace vyplývající ze zákona č. 20/1987 Sb. Ochranu požívaly pouze jednotlivé nemovitosti prohlášené za kulturní památky, zatímco ostatní památkově hodnotné nemovitosti, které významným způsobem spoluvytváří prostředí sídla, zůstávaly bez jakékoliv ochrany z hlediska památkové péče.

Důvody k prohlášení památkové zóny

Ves představuje příklad jedné z nejzachovalejších hanáckých vesnic střední Moravy, mimo jiné dosud obydlenu původními rody, doložitelnými z písemných pramenů až do 16. století.

Uhřetice jsou pozoruhodné svojí dochovanou urbanistickou strukturou pravidelně vyměřené široké návesní ulicovky středověkého původu, jejíž vnější tvar je na východní straně

podmíněn historickým tokem Mlýnského potoka, k němuž se přimyká. Díky přírodním podmínkám si tato strana sídla uchovala své vazby na nivu Moravy a Valové. Kontext západní strany vsi s dochovanou záhumení cestou je poznamenán novodobým rozvojem zástavby s dílčími negativními zásahy (výstavba rodinných domků v severní části zahrad); historická urbanistická struktura není však ani zde výrazněji narušena.

Historický stavební fond vsi od počátku 90. let, kdy již byla připravována její plošná ochrana, utrpěl řadu ztrát, dosud se však dochovala jeho podstatná část tvořící pozoruhodný soubor vesnických staveb, jejichž dochovaná podoba odpovídá úpravám druhé poloviny 19. a první poloviny 20. století. Pod kvalitními reznými, historizujícími i moderní architekturou ovlivněnými stavitelskými fasádami se skrývají starší historické konstrukce, z nichž zasluhují pozornost konstrukce z nepálené hlíny, především z vrstvených válků. Většina domů se do dnešních dní zachovala jako převážně jednopatrová stavení se sýpkovým polopatrem. Prostorově dispoziční řešení usedlostí je přizpůsobeno zemědělské činnosti poloviny 19. století. Dispozice jednotlivých statků se dochovala v mimořádně dobrém stavu, kdy vedle hlavních objektů se dochovaly i soubory menších bytů, situované v menším statku určené pro skupinu výměnkářů (č. p. 10, 29).

Historický stavební fond doplňuje hodnotný dochovaný soubor drobných objektů (boží muka a kříže) z období baroka, klasicismu a historismu, mezi nimiž má výlučné postavení barokní sousoší svatého Floriana od J. A. Heinze z roku 1742, výrazně se uplatňující v prostoru návsi.

Vymezení předmětu a podmínek ochrany, vymezení hranic území památkové zóny

Předmětem ochrany v památkové zóně jsou obecně vymezené kulturní hodnoty zejména architektonické, urbanistické, historické, umělecké, estetické a krajinné, které mají hmotnou podstatu, dokládají urbanistický, stavebně historický a kulturní vývoj sídla a vytvářejí jeho jedinečné prostředí.

Ustanovení čl. 2 stanovuje obecné podmínky ochrany památkové zóny, která je charakterizována jako celek tvořený stavbami, architektonickými soubory, nemovitými kulturními památkami, jednotlivými objekty, uspořádáním pozemků, pozemními komunikacemi, veřejnými prostranstvími, vodními plochami, vodními toky a trvalými porosty, tedy urbanistickou strukturou, zástavbou a přírodními prvky. Dále jsou stanoveny podmínky ochrany, které směřují k zachování kulturních hodnot památkové zóny a jejího prostředí. Je určeno, jaké zásady budou uplatněny při umístování staveb, zařízení a terénních úpravách. Důraz je kladen na to, aby byla zachována urbanistická skladba území, využití nemovitostí bylo v souladu s jejich kulturními hodnotami a úpravy staveb, veřejných prostranství, objektů a dřevin směřovaly k zachování jejich kulturních hodnot. Při umístění nových staveb a změnách dokončených staveb nesmí dojít k žádnému poškození dotčených nemovitostí.

Vymezení hranic památkové zóny odpovídá zjištěným památkovým kvalitám území tak, aby s tím spojená regulace měla opodstatnění. Při vymezení památkové zóny Ministerstvo kultury vycházelo z návrhu Národního památkového ústavu. Památková zóna zahrnuje lokality s nejcennější historickou zástavbou, nejhodnotnější architekturou a zelení v daném sídle. Hranice památkové zóny je vedena tak, aby nedošlo k nadměrnému a neodůvodněnému zatěžování veřejnosti regulací vyplývající z prohlášení památkové zóny. Přiměřenost byla posuzována především ve vztahu ke komplexnosti dochovaných památkových kvalit území.

Památková zóna je identifikována názvem obce, kódem základní sídelní jednotky, názvem a kódem katastrálního území, a názvem okresu a kraje. Průběh hranice je popsán podle následujících pravidel:

Popis hranice památkové zóny začíná v severní části území v jasně identifikovatelném výchozím bodě a dále postupuje ve směru pohybu hodinových ručiček zpět k výchozímu

bodou, kde se hranice uzavírá. Hranice je vedena po hranicích pozemků. Pokud je nutno přetnout komunikaci nebo větší nedělený pozemek, je trasa definována přesně určeným směrem. K popisu jsou užívána čísla parcel ležících uvnitř území, po jejichž hranici hranice památkové zóny prochází. V popisu nejsou rozlišeny stavební a pozemkové parcely s ohledem na to, že v území jsou nemovitosti označovány jednou číselnou řadou.

Popis hranic byl zpracován podle údajů zveřejněných na <http://nahlizeniidokn.cuzk.cz/> dne 14. 12. 2017.

Podrobnou mapu památkové zóny Uhřetice zpracovává odborná organizace státní památkové péče do 90 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto opatření obecné povahy. Kopie této mapy, které rozešle Ministerstvo kultury, budou uloženy u Ministerstva kultury, odborné organizace státní památkové péče, Krajského úřadu Olomouckého kraje, Městského úřadu Přerov a Obecního úřadu Uhřetice.

Charakteristika předmětného území

Urbanistické zhodnocení

Uhřetice jsou typickým případem hanácké zemědělské vesnice. Ves je situována na historické cestě z Kojetína do Tovačova na pravém břehu řeky Moravy a posazena na hranici lužních lesů. Z východní strany byla chráněna močály, dvakrát do roka zaplavenými vodou z řeky Moravy a Valové. Historické jádro vsi středověkého původu tvoří široká ulicovka, jejíž východní humno vymezoval vodní tok (dnes již zčásti kanalizovaný, resp. regulovaný a odkloněný), západní pak řádně vyvinutá záhumení cesta, z níž se odklání silnice Kojetín - Prostějov.

Historický vývoj

Ves, poprvé zmiňována v roce 1131, patří mezi nejstarší písemně doložené vesnice na střední Moravě. K obci patřil mlýn, poprvé zmiňovaný r. 1277. Od začátku větší část obce byla ve vlastnictví proboštvství sv. Václava v Olomouci, a až do začátku 16. století část obce patřila světské vrchnosti (vladykové z Náměště, následoval rod z Cimburka). Kolem roku 1500 celou ves získala olomoucká kapitula.

Za válek Jiřího z Poděbrad obec zpusťla, ale v roce 1480 je opět uváděna jako osídlená. Ves poznamenala i třicetiletá válka. Po ní bylo dle lánových rejstříků ve vsi 57 usedlíků (52 starých a 5 nových), z nich 32 láníků o výměře max. 2/4 – 7/8 lánu a 20 usedlých nižších sociálních kategorií. Ve vsi bylo 5 nově osídlených poustek. V roce 1819 celá ves vyhořela, včetně ovocných sadů. Povodně bývaly do regulace řeky Moravy časté, nejvíce jimi byla postižena východní strana návsi. V roce 1908 se začala provádět meliorace 36 hektarů katastru obce. V souvislosti s těmito pracemi vznikla na katastru obce zajímavá technická památka tzv. Sifon (uměle vybudované křížení řeky Valové a Bolelouckého náhonu podtokem). Od provedení protipovodňových opatření byly velké povodně pouze v roce 1911 a 1997. Obec byla vždy česká s rody doložitelnými až do 16. století. V současné době je část starých usedlostí opuštěných.

Zhodnocení historického urbanismu a stavebního fondu

Historické jádro obce přiléhá k hlavní spojovací silnici z Kojetína do Prostějova, s níž je totožná částí západní záhumení cesty. Tvoří je široká návesní ulicovka středověkého původu vymezená na obvodu na západě záhumení cestou, na východě historickým průběhem toku Mlýnského potoka. Prostor mezi Mlýnským potokem a Mlýnským náhonem, který na mapě stabilního katastru z roku 1833 figuruje pod názvem Nová strouha, zaujímala obecní louka a zahrady se stodolami, náležející k usedlostem a hospodářstvím východní strany, jejichž

pozemek byl omezen tokem potoka. Do tohoto prostoru ústí z návsi dvě cesty, jedna z jejího severního okraje, druhá mezi usedlostmi čp. 37 a 38. Na západní straně se od záhumení cesty odklání cesta z Kojetína do Prostějova, při které se již v době pořízení stabilního katastru začala rozvíjet domkářská zástavba. Z křižovatky místě jejich rozdělení, do níž se od západu napojují i další původně polní cesty, ústí po jižní straně usedlosti čp. 1 hlavní přístupová cesta do prostoru návsi. Po její straně se vyvinula řada domků; po jejich straně byla postavena při záhumení cestě škola; domu při návsi pak dominuje zvonička.

Západní stranu návsi zaujímá souvislá řada usedlostí přerušena pouze výše zmíněnou cestou. Usedlosti na této straně návsi jsou rovnocenné hloubkou svých parcel; jejichž rozdílná šířka je dána druhotným novověkým dělením. Na jižní straně návsi uzavíraly dvě, na severní straně tři usedlosti, z nichž jedna, dnes již zaniklá, ležela na protilehlém záhumením břehu Mlýnského potoka. Ten podmiňuje urbanistickou strukturu východní strany návsi, především nestejnou hloubku parcel usedlostí, k němu se přimykajících a obslužnými propojkami usedlostí s pozemky oddělenými jeho tokem. Východní řada usedlostí byla na mapě stabilního katastru přerušena několika takovými přístupy k Mlýnskému potoku, z nichž do dnešní doby zůstaly zachovány obě cesty přes potok. Tuto řadu usedlostí přerušují již na stabilním katastru i domky mezi č. p. 38 a 45 (? rozparcelovaná usedlost) a další řádka domků na severní straně návsi (č. p. 22-24).

Statky, jsou řešeny jako přízemní se zvýšeným sýpkovým polopatrem. Převažují vyšší sedlové střechy, pokryté od 19. století štípanou břidlicí, dnes převážně nahrazenou osinkocementovými šablonami. Statky jsou postaveny ze smíšeného zdiva – pálené i starší nepálené cihly – s kamennou podezdívkou. Pod převrstvením přestavbami v 19. a 1. polovině 20. století se v jádrech staveb dochovaly zdi z nepálených cihel postavené archaickou technickou vrstvených válků. Obytné části statků se vyznačují dispozicí komorového typu, ve většině případů s navazujícím dvorním křídlem chlívů a stájí. Na širších parcelách jsou zachovány podélné dispozice obytných stavení (většinou již dvoutraktové s kuchyní ve dvorním traktu); u užších parcel pak úhlové dispozice s rohovou vstupní síní, po jejíž návěsí straně je umístěna obytná místnost, do dvora pak komora. Výrazný podíl úhlové dispozice je patrný i z polohy žudrů zachycených na mapě stabilního katastru. Vjezdy do statků jsou situovány převážně po jižní straně hlavního domu; u velkých a rozlehlých statků s podélně orientovanými domy i výměnky jsou vjezdy umístěny v ose uliční fasády (č. p. 1; 31; 32). Na konci přilehlých zahrad stávaly stodoly (dochováno např. v č. p. 16 a 62), na sebe vzájemně navazující a tvořící, zejména na západní straně přirozenou vnější hradbu kolem vsi.

Tak jako obecně na Hané, znamenala druhá polovina 19. století v Uhřeticích zánik posledních žudrů, které ještě před polovinou století patřily k domům č. p. 1, 31, 32, 59, 60, 62, 64 a 67.

Po nich se částečně dochovaly původní klenuté kamenné sklepy, přístupné poklopem z boční síně a dnes vybíhající do prostoru návsi (č. p. 59 a 67). Vývoj domu pak souvisí s rozvojem sýpkového polopatra z horní komory na obilí. Nad kuchyní se nacházely prostory určené pro čeled', přístupné ze síně.

Jednotlivé předzahrádky u domů, stejně tak jako parcely, se dochovaly v původním rozsahu. Tyto předzahrádky byly dříve zatravněny a osazeny ovocnými stromy. Před většinou usedlostí bývala vysazena hrušeň, která měla napomáhat udržení potřebného vodního režimu staveb z nepálené hlíny. Řada z těchto stromů na návsi přežívá.

V zahradách na severní straně východního humna byly v 80. letech 20. století postaveny nové typové rodinné domy. Většina původních stodol tak musela být odstraněna a zbourána.

Přínosy památkové zóny

Prohlášení památkové zóny má význam především jako opatření k uchování kulturních hodnot nemovitostí, které nejsou kulturními památkami, vytvoření optimálních podmínek pro zachování prostředí kulturních památek, udržení a další zlepšení kvality životního prostředí.

V případě prohlášení památkové zóny lze očekávat zvýšení atraktivity území pro turistický ruch. Jedná se ale o přínosy velmi obtížně vyčíslitelné vzhledem k tomu, že skutečnou výši příjmů z cestovního ruchu ovlivňuje řada dalších faktorů, především rozsah zpřístupnění místních atraktivit veřejnosti, doplňková kulturní nabídka, úroveň propagace apod. Míra využití kvality prostředí pro podnikání je rovněž otázkou jednotlivých podnikatelských záměrů.

Na území památkové zóny se rovněž minimalizuje riziko vzniku nevhodných realizací, které by mohly ovlivnit prodejnost nebo snížit hodnotu nemovitostí. Pozitivní stránky existence památkové ochrany do velké míry kompenzují dopady na práva vlastníků nemovitostí, které jsou popsány v následující stati.

Dopady na práva a povinnosti vlastníků nemovitostí na území památkové zóny

Vlastníkům (správcům, uživatelům) nemovitostí, které nejsou kulturní památkou, ale nachází se na území navržené památkové zóny, vzniknou povinnosti vyplývající ze zákona č. 20/1987 Sb., především ve vztahu k povinnosti žádat o závazné stanovisko podle § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. Stávající legislativní úprava neumožňuje, aby výkonné orgány památkové péče z moci úřední ukládaly vlastníkům nemovitostí, které nejsou kulturní památkou, ale nachází se na území památkové zóny, povinnosti spočívající ve stavbě, změně stavby nebo udržovacích pracích. Veškeré záměry tedy vychází z aktivní vůle vlastníků, přípustnost realizace však může být závazným stanoviskem orgánu památkové péče vázána na splnění konkrétních podmínek.

Ostatní

Opatřením obecné povahy jsou přímo dotčeny:

- Ministerstvo kultury
- Obecní úřad Uhřetice
- Městský úřad Přerov
- Krajský úřadu Olomouckého kraje
- fyzické a právnické osoby – vlastníci (správci, uživatelé) nemovitostí, stavebníci.

Nepřímo dotčeným subjektem je Národní památkový ústav, který jako odborná organizace státní památkové péče zřízená Ministerstvem kultury zajišťuje podporu státní správy v oblasti ochrany zájmů památkové péče.

Výkon státní správy včetně příslušné kontroly budou zajišťovat již existující orgány veřejné správy ve spolupráci s příslušným pracovištěm Národního památkového ústavu. Systém je plně funkční a je schopen pojmout předpokládané navýšení agend. Implementace bude uskutečněna především prostřednictvím orgánů veřejné správy – Městského úřadu Přerov a Krajského úřadu Olomouckého kraje v rámci výkonu státní správy v oblasti památkové péče, stavebního řádu a územního plánování. Zákon č. 20/1987 Sb. určuje způsob výkonu státní správy v památkové zóně a úkoly jednotlivých orgánů památkové péče. Výkon státní správy probíhá ve značném rozsahu v návaznosti na stavební zákon a správní řád.

Rozhodnutí jsou vydávána průběžně na základě žádostí vlastníků nemovitostí v památkových zónách nebo jiného správního orgánu, především stavebního úřadu. Četnost rozhodování je ovlivněna výší stavební aktivity v daném území, což souvisí s jeho charakterem a rovněž aktuální ekonomickou situací. U objektů, které jsou kulturními památkami, nedojde v souvislosti s prohlášením památkové zóny k žádnému navýšení agend.

Ekonomické dopady vyplývající z prohlášení památkové zóny lze do budoucna výrazně zmírnit vydáním plánu ochrany, kterým může být snížena administrativní zátěž veřejnosti i výkonného orgánu památkové péče. Vyloučením povinnosti žádat o vydání závazného stanoviska k některým nemovitostem nebo pracím na nemovitostech může dojít k podstatnému snížení objemu související agendy.

Podrobnou mapu památkové zóny Třeština zpracuje odborná organizace památkové péče do 90 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto opatření obecné povahy. Kopie této mapy, které rozešle Ministerstvo kultury, budou uloženy u Ministerstva kultury, odborné organizace státní památkové péče, Krajského úřadu Olomouckého kraje, Městského úřadu Přerov a u obce Uhřetice, na jejímž území se památková zóna nachází.

Výzva k připomínkám a námítkám

Návrh opatření obecné povahy spolu s odůvodněním Ministerstvo kultury projednalo s Krajským úřadem Olomouckého kraje.

V souladu s ustanovením §172 odst. 4 a 5 správního řádu mohou dotčené osoby, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, uplatnit písemné připomínky ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění k Ministerstvu kultury. Vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, mohou podat proti návrhu opatření obecné povahy písemné a odůvodněné námítky k Ministerstvu kultury ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění.

Vypořádání se s připomínkami a rozhodnutí o námítkách:

– doplní se po projednání návrhu podle postupu stanoveného v § 172 správního řádu.

V Praze dne 2018

.....
ředitel odboru památkové péče